

DOI: <https://doi.org/10.37129/2313-7509.2020.14.2.51-58>
УДК 355.353.7
327.006.062.13

Д.В. Лісовенко¹, к.т.н., доц.

Г.П. Білоус²

¹Військова академія (м. Одеса), Україна

²Науково-дослідний центр Збройних Сил України «Державний океанаріум» Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», Україна

ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКІ СИЛИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ТА НАТО ЯК ОСНОВА БЕЗПЕКИ ТА СТАБІЛЬНОСТІ У ЧОРНОМОРСЬКОМУ РЕГІОНІ В АСПЕКТІ ФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

У статті розглядається питання Співробітництва України з Організацією Північноатлантичного договору (НАТО). Починаючи з 2014 року в Україні дійсно покращення контролю щодо використання міжнародної допомоги у галузі безпеки та відповідне звітування стосовно оперативного та тактичного рівнях. Спільні заходи України з Альянсом у напрямку безпеки та оборони на меті: трансформація та зміцнення національного сектору безпеки та оборони щодо виконання властивих завдань згідно інтересів країни. Забезпечення регіональної, масштабної та стабільної безпеки; сприяння та поліпшення розвитку Збройних Сил України; залучення України щодо виконання завдань відповідно вимог оборони держави та участі у міжнародних операціях; досягнення ефективної сумісності дій стосовно Збройних Сил України у контексті інших складових ділянок оборони та безпеки щодо забезпечення виконання завдань у міжнародних операціях й навчаннях. Після анексії Криму Російською Федерацією, у 2014 році Збройними Силами України отримано значна допомога від своїх європейських та північноамериканських партнерів.

Пріоритетність щодо сумісних заходів з НАТО перш за все гарантованість спілки щодо принциповості колективної оборони, збереження й укріплення миру та забезпечення перспективи майбутньої безпеки. Спроможність Альянсу щодо виконання стратегічних завдань, залежить від високого ступеню координації та планування сумісних дій політичного рівня відповідно галузі оборони.

Аналіз участі Військово-Морських Сил Збройних Сил України та Альянсу під час сумісних міжнародних навчань та операцій, події війни 2014 року, військової агресії Російської Федерації, будівництво співвідношень України та США під час збройного конфлікту, адаптації стандартів та принципів НАТО – низка проблематики щодо необхідності оперативного вирішення у турборежимі.

На підставі проведеного аналізу автори роблять висновки щодо правомірності й доцільності використання та набуття досвіду у контексті концепції розвитку Військово-Морських Сил щодо Збройних Сил України.

Ключові слова: НАТО, Альянс, Військово-морські Сили України, Збройні Сили України, стандарти, навчання, безпека, Хартія.

Постановка проблеми

Вибір спрямованості тематики наукової статті обумовлюється окресленням впливу Військово-Морських Сил Збройних Сил України та НАТО у Чорноморському регіоні. Впровадження сучасних заходів безпеки з боку України потребує спільних дій у Чорноморському та Середземноморському регіоні. Відповідно Україна є важливим партнером НАТО, у статусі активного гравця у Чорноморському регіоні, з метою стримування агресивних амбіцій Російської Федерації й поновлення стабільності у галузі регіональної безпеки.

Авторами статті використано публікації з метою з'ясування потреби контролю та постійного прогнозу розвитку щодо перспективи міжнародної безпеки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Сучасний курс України щодо вступу у Північноатлантичний альянс (НАТО) узгоджується Конституцією України. Затверджений план щодо виконання основних заходів термінового переходу

Збройних Сил України відповідно стандартів НАТО та передбачення реформ у оборонному відомстві. Поліпшення рівня професійності української армії сумісною та відповідною з арміями країн Альянсу. Співробітництво України з НАТО розпочато відразу після проголошення незалежності. У 1994 році Україна стала першою, хто приєднався щодо програми НАТО «Партнерство заради миру». Вступ щодо НАТО визначено стратегічним курсом України та головним пріоритетом у контексті зміцнення обороноздатності держави, забезпечення безпеки громадян, а також досягнення критеріїв, необхідних щодо набуття членства у НАТО [1].

У 1997 році було підписано Хартія про особливе Партнерство України та НАТО. Згідно з Хартією було створено Комісія Україна – НАТО (КУН), що стала відповідальною за розвиток відносин між НАТО й Україною та скерування спільної діяльності. КУН здійснює консультації щодо спільних питань безпеки, виконання відповідних положень Хартії, оцінювання розвитку відносин між НАТО та Україною, пропонує пропозиції щодо шляхів поліпшення та подальшого розвитку співпраці. Визначено сфери політичних консультацій та практичного співробітництва з оборонної реформи, озброєння, економічної безпеки, науки та екології [3].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми

З метою розв'язання проблеми щодо застосування флоту, планувалось вимагатиме створення відповідної автоматизованої системи висвітлення морської обстановки з інтеграцією існуючих аналогічних відомчих систем без залучення від наявних завдань поза межами акваторії Чорноморської зони. Під час виконання завдань необхідно відповідні платформи з достатнім мореплаванням та автономністю, а також системи логістики щодо спроможності забезпечення виконання завдань силами у визначених районах.

Постановка завдання

Об'єктом дослідження – створення відповідної автоматизованої системи висвітлення морської обстановки з інтеграцією існуючих аналогічних відомчих систем.

Як предмет дослідження у статті розглянуто відповідні платформи з достатнім мореплаванням та автономністю, а також системи логістики щодо спроможності забезпечення виконання завдань Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Метою статті є розповсюдження позитивного досвіду щодо отриманого технічного результату, що за допомогою застосування автоматизованої системи висвітлення виникає необхідність здійснення підтримки Військово-Морських Сил Збройних Сил України флоту та Альянсу бойової взаємодії під час операцій з безпеки та сил негайного реагування.

Виклад основного матеріалу дослідження

У травні 2002 року Україною оголошено щодо бажання вступу у НАТО. З того часу значно інтенсифіковано військові контакти з країнами Альянсу, український флот активно бере участь у міжнародних навчаннях та тренуваннях за стандартами НАТО. Наприклад – україно-американські навчання «Сі Бриз» (англ. Sea Breeze exercise), що сьогодні традиційне та має важливе значення стосовно Військово-Морських Сил Збройних Сил України. У 2020 році відповідно традиційних навчань «Сі Бриз» у Одесі долучилось поряд 20 країн, зокрема Японія, Південна Корея та Норвегія. У 2008 році на Саміті НАТО у Бухаресті визначено можливість приєднання України щодо Альянсу після здійснення реформ у нашій країні. З метою постійного формування у складі кораблів країн – членів Румунії, Туреччини й Болгарії та країн – партнерів України й Грузії, Бухарестом запропоновано створення постійного військово-морського з'єднання за участю НАТО.

Пріоритетним щодо переваги членства у Альянсі перш за все посилення безпеки та стабільності. Зростання потужності Збройних Сил та гарантії, що є підґрунтям Північноатлантичного Альянсу.

Червона лінія – застосування членами Альянсу допоміжних заходів поодиночі або гуртом – у разі збройного нападу. Договір гарантує, що країна-член Альянсу не змушено щодо розрахування на власні сили та економічні ресурси під час вирішення проблем національної безпеки. Кожна країна не позбавляється щодо права виконання національного зобов'язання перед своїм народом.

З 1994 року український флот активно бере участь у міжнародних навчаннях та тренуваннях за стандартами НАТО. Україна підтримує сили НАТО та Європейського Союзу військовими кораблями та морськими піхотинцями під час чисельних операцій з безпеки та сил негайного реагування. Найбільш значними щодо внесків відповідно операції НАТО «Активні зусилля» у Середземному морі та операцій щодо протидії піратам «Океанський щит» (НАТО) та «Аталанта» (ЄС) у Аденський затоці. Рішення щодо підтримки Україною операції «Активні зусилля» із залученням військових сил та засобів прийнято Північноатлантичною радою 16 червня 2004 року. А 21 квітня 2005 року укладено угода щодо участі нашої країни у військово-морських заходах у межах операції «Активні зусилля» у Середземному морі.

Ефективність спільних військових навчань з країнами-членами НАТО щодо етапного залучення Військово-Морських Сил Збройних Сил України під час виконання завдань у межах Операції Об'єднаних Сил на Сході України. Здатний професійний та фаховий рівень боєздатності демонструється підрозділами, що циклічно залучається під час багатонаціональних військових навчань та операцій під патронатом НАТО. З'ясовано, що гібридний характер під час агресії РФ проти України кардинально здійснено коригування результатів стосовно залучення військової сили. З досвіду сучасності вирішальна позиція лише винятково. Протидія Кремлю має бути комплексною, із застосуванням широкого спектру засобів невійськового характеру.

У 2008 році на Саміті НАТО у Бухаресті визначено можливість приєднання України щодо Альянсу після здійснення реформ у нашій країні. З метою постійного формування у складі кораблів країн – членів Румунії, Туреччини й Болгарії та країн – партнерів України й Грузії, Бухарестом запропоновано створення постійного військово-морського з'єднання за участю НАТО.

Здійснення підтримки Військово-Морських Сил Збройних Сил України флоту Альянсу під час численних операцій з безпеки та сил негайного реагування. Під час досягнення цих цілей було створено Об'єднані ВМС (ОВМС) НАТО (табл. 1).

Таблиця 1

Об'єднані збройні сили НАТО та Об'єднані ВМС (ОВМС) НАТО

Напрями	Функції
Об'єднані збройні сили НАТО	
Сутність організації	(англ. <i>NATO Allied Forces</i>) – коаліційні збройні сили країн-учасниць Організації Північноатлантичного договору.
Створення організації	у вересні 1950 року відповідно щодо рішення 5-ї сесії Північноатлантичної ради НАТО.
Мета створення	створено з метою захисту від можливої агресії СРСР та країн новоствореної Організації Варшавського договору.
Основні напрямки	<ul style="list-style-type: none"> – загроза нападу на країн-учасниць Північноатлантичного альянсу; – розповсюдження ядерної зброї та інших видів зброї масового ураження; – міжнародний тероризм; – нестійкість військово-політичної обстановки в окремих регіонах та країнах; – загроза у сфері кібербезпеки; – злочинна діяльність екстремістських угруповань; – залежність від іноземних постачальників енергоносіїв й держав, що володіють транзитно-розподільними мережами; – розвиток лазерної зброї, засобів радіоелектронної боротьби та інших технологій; – екологічна загроза.
Структура	складається з трьох рівнів: стратегічного, оперативного-стратегічного та оперативного. Відповідно складу ОЗС НАТО входять 11 командувань та штабів, що розташовано у Європі та Північній Америці.

Продовження таблиці 1

Напрями	Функції
Об'єднані ВМС (ОВМС) НАТО	
Мета створення	допомога у сумісності кораблів та підрозділів Військових Морських Сил Збройних Сил України у запровадженні стандартів НАТО.
Структура	увійшли Постійні з'єднання (ПЗ) з власною оперативно-тактичною специфікою з призначенням щодо виконання військових завдань на морі. ПЗ складається з чотирьох груп морських сил першочергового реагування Альянсу: перша та друга знаходяться у Атлантиці та Середземному морі (SNMG1/2 – Standing NATO Response Force Maritime Groups), третя й четверта на Півночі та Півдні Європи (SNMCMG1/2 - Standing NRF Mine Counter Measure Groups). Перша та друга група включає есмінці й фрегати, третя й четверта протимінні кораблі. Танкери та допоміжні судна відносяться щодо всіх груп

На сьогодні Військово-Морські Сили Збройних Сил України підтримує НАТО у операції «Sea Guardian» шляхом обміну інформації (табл. 2). Після офіційного приєднання щодо операції, можливе й направлення підрозділів Військово-Морських Сил Збройних Сил України стосовно дій у інтересах операції у Середземному морі.

Таблиця 2

Операція «Сі Гардіан» («Sea Guardian») та Україна

Напрями	Функції
Операція «Сі Гардіан» («Sea Guardian»)	Операція допомагає стримувати тероризм та протидіяння, а також виявлення можливих проблем у галузі безпеки. «Сі Гардіан» регулярно надає підтримку операції Європейського союзу «Софія» у Середземному морі, забезпечується поінформованість щодо обставин та здійснюється тилове забезпечення у межах активізації співпраці між НАТО й ЄС.
Позитивні риси стосовно України	ВМС ЗСУ здатні у спільних діях із західними партнерами забезпечити набуття національного престижу, професійної поваги та авторитету.
Позитивні риси щодо міжнародної діяльності	Військово-Морські Сили Збройних Сил України залишаються готовими не тільки щодо проведення спільних навчань, а також проведення спільних заходів миротворчих операцій, патрулювання тощо, завдяки набутому попередньому досвіду співробітництва з НАТО та окремими країнами членами Альянсу.
Результат спільних заходів Військових Морських Сил Збройних Сил України та НАТО	Рішення про створення постійної структури у складі – Центру морських операцій (МОК), що повністю відповідає стандартам НАТО. Створення МОК у вигляді Морського командування ВМС ЗСУ слід розглядати як значний прогрес у наближенні до стандартів і практики Альянсу. Ця структура відповідатиме штатно за остаточне планування операцій на морі та управління силами й засобами морського, повітряного та берегового компонентів Військових Морських Сил Збройних Сил України, а також Сил Спеціальних операцій

Нові заходи безпеки, виклики у Чорноморському та Середземноморському регіоні потребують спільних дій у наступному. З початку 2001 року, фахівці Військових Морських Сил Збройних Сил України разом з експертами Альянсу розпочато пошук шляхів майбутнього розвитку Військових Морських Сил Збройних Сил України. Напередодні систематизовано оборонне планування Збройних Сил України, раніше фактично плани складались тільки на рік вперед. Застосування флоту планувалось без залучення від наявних завдань, а від переліку тих кораблів, що придбано після поділу Чорноморського флоту СРСР.

Процеси інтегрування принципів та стандартів НАТО здійснювалось виключно тактичного рівня підрозділів. Події 2014 року сприятиме повному перегляду стратегічних документів у сфері національної безпеки, а вступ стосовно НАТО визначено стратегічною метою державної політики України. Основні заходи адаптації підходів й стандартів НАТО відображено у Стратегічному оборонному бюлетені, відпрацювання документу триває у теперішній час [2].

Відповідно України є важливим, щоб не тільки окремі країни-члени, а також НАТО, що є організація у статусі активного гравця у Чорноморському регіоні, з метою стримування агресивних амбіцій Росії й поновлення стабільності та регіональної безпеки [4].

Агресія Російської Федерації (РФ) проти України не припинила проведення ОВМС спільно з Військово Морськими Силами Збройних Сил України військово-морських навчань у акваторії Чорного моря (таблиця 3).

Таблиця 3

Робота ОВМС спільно з Військово-Морськими Силами Збройних Сил України після агресії РФ проти України

Напрями	Функції
Створення захищеної мережі зв'язку	Об'єднання всіх користувачів, що надає змогу оперативного обміну інформацією у реальному вимірі часу
Програма військової допомоги Україні	Здійснюється будова стосовно ВМСУ у межах програми військової допомоги згідно напрямку й лінії Foreign Military Construction Sales за стандартами НАТО Морського оперативного (ситуаційного) центру стосовно ВМСУ
Співпраця зі США	На сучасному етапі США приймає участь у програмі відбудови інфраструктури ВМСУ, що цілком втрачено після анексії Криму у 2014 року. Прикладом співпраці здійснено передача 30 січня 2015 року ВМС США Україні п'ять швидкохідних надувних моторних човнів (тип Willard Sea Force 730 і Sea Force 11M). Мета - відродження українського військово-морського потенціалу відповідно стандартам НАТО.
Збільшення постійно діючих з'єднань	У 2015-2017 роках НАТО збільшено присутність постійно діючих з'єднань, кораблів та кількість навчань у Чорноморському регіоні. ВМС України зі свого боку підтримує ідею щодо створення корабельного з'єднання НАТО з метою захисту судноплавства та безпеки у Чорному морі. Крім того, вивчається можливість спільних з партнерами дій у Азовському морі, особливо у питаннях протимінної боротьби та безпеки торговельного судноплавства. НАТО активно допомагає українським військовим відповідно питань реформування Збройних Сил. ВМС України надає переваги комплексному підходу, із виходом з тактичного рівня співпраці у напрямку оперативного та стратегічного рівня.

Необхідність виконання завдань у рамках систем колективної безпеки вимагатиме від Військово-Морських Сил Збройних Сил України:

- здійснення взаємовідносин з партнерами у технічних процедурах;
- впровадження стандартів НАТО у зазначених сферах;
- спроможність контролю морської обстановки у зоні відповідальності на поверхні, під водою та у повітрі;
- обмін даними відповідно морської обстановку з партнерами.

Вимагатиме створення відповідної автоматизованої системи висвітлення морської обстановки з інтеграцією існуючих аналогічних відомчих систем; виконання завдань поза межами Чорноморської операційної зони, за межами Чорного моря щодо захисту партнерів.

Під час виконання завдань необхідно відповідні платформи з достатнім мореплавством та автономністю, а також системи логістики щодо спроможності забезпечення виконання завдань силами у визначених районах.

Перспективність адаптації стандартів та принципів НАТО [2] здійснюється у чотирьох основних аспектах бойового потенціалу Військово-Морських Сил Збройних Сил України (табл. 4).

Таблиця 4

Основні аспекти бойового потенціалу Військово-Морських Сил Збройних Сил України

Напрями	Функції
Перший – концептуальний	Система управління забезпечує присутність Військово-Морських Сил Збройних Сил України на рівні Міністерства оборони та Генерального штабу щодо прийняття рішень стосовно розвитку спроможностей Військово-Морських Сил Збройних Сил України. Має бути сформовані вертикалі генерації сил та застосування. Питання – короткострокової

Продовження таблиці 4

Напрями	Функції
Перший – концептуальний	перспективи та здійснюється сигналізування щодо виконання Україною вимог Стратегічного Оборонного Бюлетеня. Крім того складовою передбачається адаптація стратегій та оперативного мистецтва НАТО, повністю відмова від радянських аналогів. Основу оперативного мистецтва Збройних Сил України складає 46 Директив Об'єднаних Сил НАТО (AJP, Allied Joint Publications). Головним керівним документом ВМС – Директива НАТО з морських операцій AJP-3.1. У сенсі центральне місце за військовою наукою та вищими військовим навчальними закладами. Критичним є включення положень, наказів та директив у навчальні програми українських спеціалізованих вищих військових навчальних закладів замість документів радянського оперативного мистецтва. Проблематика питання середнє строкової перспективи. Крім того, важливим є адаптація штабної культури та менталітету, що притаманно військовими НАТО. Основними рисами існує робота у площині горизонталі з відповідним делегування повноважень. Вірогідно, що повинно існування комплексу заходів середньої або навіть довгострокової перспективи в Україні
Другий – морально-психологічний	Ревізія соціальної політики захисту військовослужбовців з метою згуртування щодо готовності приймання участі у бойових діях за свою країну, створення родинам умов та мотивації стосовно військової служби у напрямку отримання професії та зміцнення бажання присвятити себе на все життя служіння Україні. Важливим аспектом завжди існує виховання лідерів, що користується повагою підлеглих, поліпшення менеджерських якостей під час вирішення поточних проблем, бачення перспектив та спроможність натхнення підлеглих перемагати. Перетворення завершується у середній перспективи, але мусять початися вже негайно.
Третій – силовий	Передбачає розвиток особового складу, озброєння, зв'язку, комплексної системи забезпечення, підтримання бойової готовності за стандартами НАТО. Окремі зміни вже тривають та мають повністю завершитись у середньостроковій перспективі.
Четвертий – захисний	Визначення протидій викликам та загрозам з морського напрямку у взаємодії з партнерами, а також з іншими міністерствами та відомствами. Шляхи пошуку рішення знаходяться поза межами регіонального формату. Альтернативою регіональним заходам безпеки та ініціативам пропонується розгляд системи колективної безпеки, зокрема НАТО. Ці чотири складові бойового потенціалу ВМС мають стати складовою Стратегії ВМС 2035. Адаптація і втілення стандартів НАТО є основою успіху цієї роботи

Висновки

Оснву військово-технічної політики держави у цілому доцільно складає модульність та уніфікація ВВТ, що дозволяє значне зменшення вартість створення та віртуальність модернізації.

Відповідність дозволу у геополітичних обставинах, що швидко змінюється досягнення й гнучкість підтримки дій збалансованості системи морських озброєнь щодо забезпечення бойової ефективності Військових Морських Сил Збройних Сил України у межах ресурсів, що виділяється розвитком; швидко й відносно дешево модернізування кораблів, оснащення Військово-Морських Сил Збройних Сил України новими високоефективними зразками озброєння, військової та спеціальної техніки; широке використання новітніх науково-технічних досягнень та передових технологій під час створення нових поколінь озброєння та військової техніки у напрямку військового флоту; збереження та розвиток науково-технічних, виробничих та мобілізаційних можливостей оборонних галузей щодо промисловості України. Під час існування України у статусі незалежної держави здійснено складність та багатогранність проблематики міжнародної безпеки. Зміцнення суверенітету України перебуває у галузі пошуку нових рис, енергетичної й сировинної стабільності, створення надійної конструкції національної безпеки.

Пропонується «розширення просторів безпеки України» у акваторії Світового океану, що розраховано на довгострокову перспективу розвитку національної економіки й політики.

Відповідно зміцнення умов щодо відносин України та НАТО важливе належить напрямку щодо забезпечення політики та економіки стосовно обороноздатності України.

Подальший рух України щодо повного застосування та заміщенні один одного стосовно відношень з Альянсом.

Перспективи подальших досліджень

Військово-Морські Сили Збройних Сил України, складний й значний за вартістю комплекс, потребує постійного зміцнення, поліпшення та вдосконалення без перерв.

Потрібність контролю та постійний прогноз розвитку міжнародної безпеки на перспективу, вивчення тенденцій у розвитку флотів світу, урахування розвитку довгострокових інтересів держави й підтримка здатності забезпечення безпеки країни з морських напрямів та інтересів у Світовому океані. Позиція у вигляді безальтернативності в умовах міжнародної та регіональної безпеки сучасності. Переважна більшість українців підтримує вступ щодо НАТО. При цьому гарантовано безпека, військова й військово-технічна підтримка країни з боку Альянсу.

Список використаних джерел

1. Про Річну національну програму під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік: Наказ Президента України від 10.04.2019 р. № 117/2019 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/U117_19.html (дата звернення: 15.05.2020)
2. Хронологія відносин Україна – НАТО. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/hronologiya-vidnosin-ukrayina-nato> (дата звернення: 15.05.2020).
3. Яким'як С. Уроки з досвіду співробітництва Військово-Морських сил Збройних сил України та ВМС країн-членів НАТО. Журнал «Воєнна історія» 2008. Вип. 2 (38). – Режим доступу: http://warhistory.ukrlife.org/2_08_7.html (дата звернення: 15.05.2020).
4. NATO-Ukraine Action Plan // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_19547.htm?selectedLocale=uk (дата звернення: 15.05.2020)

References

1. Decree of the President of Ukraine About the Annual National Program under the auspices of the NATO-Ukraine Commission for 2019 № 117/2019 (2020, May 05). *search.ligazakon.ua* Retrieved from URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/U117_19.html (Last accessed: 15.05.2020) [in Ukrainian].
2. Khronolohiia vidnosyn Ukraina – NATO [Chronology of Ukraine-NATO relations]. (27.12.2019). *ukraine-nato.mfa.gov.ua* Retrieved from <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/hronologiya-vidnosin-ukrayina-nato> (Last accessed: 15.05.2020) [in Ukrainian].
3. Iakymyak, S. (2008). Uroky z dosvidu spivrobotnytstva Viiskovo-Morskykh syl Zbroinykh syl Ukrainy ta VMS krain-chleniv NATO [Lessons from the experience of cooperation between the Navy of the Armed Forces of Ukraine and the Navy of NATO member countries]. Zhurnal «Voienna istoriia» – Military History Magazine, 2 (38). *warhistory.ukrlife.org*. Retrieved from http://warhistory.ukrlife.org/2_08_7.html (Last accessed: 15.05.2020) [in Ukrainian].
4. NATO-Ukraine Action Plan (22.11.2002). *www.nato.int*. Retrieved from https://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_19547.htm?selectedLocale=uk (Last accessed: 15.05.2020) [in English].

Рецензент: Литвиновський С.А., кандидат військових наук, доцент, Військова академія (м. Одеса), Україна

ВОЕННО-МОРСКИЕ СИЛЫ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ УКРАИНЫ И НАТО КАК ОСНОВА БЕЗОПАСНОСТИ И СТАБИЛЬНОСТИ В ЧЕРНОМОРСКОМ РЕГИОНЕ

Д. Лисовенко, Г. Белоус

В статье рассматривается вопрос Сотрудничества Украины с Организацией Североатлантического договора (НАТО), а так же общие мероприятия Украины и Альянса в направлении безопасности и обороны, их цели в трансформации и укреплении национального сектора безопасности и обороны, относительно выполнения свойственных заданий, согласно интересов страны. Обеспечение региональной, масштабной и стабильной безопасности; содействие и улучшение развития Вооруженных Сил Украины; привлечение Украины для выполнения заданий соответственно требований обороны государства и участия в международных операциях; достижение эффективной совместимости действий Вооруженных Сил Украины в контексте других составных участков обороны и безопасности для обеспечения выполнения заданий в международных операциях и учениях, приоритетность совместных мероприятий с НАТО как гарантированность союза принципиальности коллективной обороны, сохранение и укрепление мира и обеспечения перспективы будущей безопасности.

Ключевые слова: НАТО, Альянс, Военно-Морские Силы, Вооруженные Силы Украины, стандарты, учения, безопасность, Хартия.

MILITARY FORCES OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE AND NATO AS THE BASIS OF SECURITY AND STABILITY IN THE BLACK SEA REGION

D. Lisovenko, G. Belous

The article considers the issue of Cooperation of Ukraine with the North Atlantic Treaty Organization (NATO). Beginning in 2014, Ukraine is actually improving control with the use of international assistance in the security industry and the relevant reporting on operational and tactical levels. General activities of Ukraine and the Alliance in the direction of security and defence, objectives: transformation and strengthening of the national security and defence sector, in relation to the performance of inherent tasks, according to the interests of the country. To ensure regional, large-scale and stable security; to facilitate and improve the development of the Armed Forces of Ukraine; to involve Ukraine in the performance of tasks in accordance with the requirements of the state defence and participation in international operations; to achieve effective compatibility of the Armed Forces of Ukraine in the context of other component parts of defence and security to ensure the performance of tasks in international operations and exercises. After the annexation of the Crimea by the Russian Federation, the Armed Forces of Ukraine received significant assistance in 2014.

The priority of joint activities with NATO is primarily to guarantee the alliance of the principle of collective defence, to preserve and strengthen peace and to ensure the prospect of future security. The Alliance's ability to perform strategic tasks depends on a high degree of coordination and planning of compatible actions at the political level of the defence sector. Analysis of the participation of the Naval Forces of Ukraine and the Alliance during joint international exercises and operations, the events of the war in 2014, the military aggression of the Russian Federation, the construction of relations between Ukraine and the United States during the armed conflict, adaptation of NATO standards and principles – a number of issues for the need for rapid solution in turbo mode. Based on the analysis, the authors conclude that it is legitimate and expedient to use and gain experience in the context of the concept of development of the Navy of the Armed Forces of Ukraine.

Involvement and participation in multinational military exercises is a set of measures in the context of international military cooperation, which is allowed in conditions as close as possible to combat and real. Comprehensive improvement of the level of combat training of units of the Navy of the Armed Forces of Ukraine during the increase of the level of professionalism, combat readiness and combat ability. The necessity of introduction and application of compatible measures for performance of peacekeeping, humanitarian, search and rescue and other special tasks is the priority of the concept of modern Ukraine. Constant improvement of the combat readiness level in modern conditions is achieved during the international exercises for the necessity and possibility to strengthen the professional experience of partnership, which always fundamentally affects the quality of combat tasks ahead of the number of participants involved in joint activities.

Keywords: NATO, Alliance, Ukrainian Navy, Armed Forces of Ukraine, standards, training, security, Charter.